

186

அழகிய மணவாளதாச ரென்னும்

தில்ய கலி பிள்ளைப்பேருமாளையங்கார்.

இயற்றிய

அழகரந்தாதி

U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
H. H. MAHAHOPADHYAYA.

மதராஸ் ஸ்டிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்பு செட்டி வீதி, சென்னை.

விலை அணு 1½

[All Rights Reserved]

ଅୟକରନ୍ତତାତ

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்

திருமாலிருஞ்சோலைமலை

அழகர்ந்தாதி

சிறப்புப்பாயின்

க.ட.ஐாக்கலித்துறை

திருக்கவி மங்கை மணவாள வள்ளல்ரெங் தேன்றுளித்து
 முருகவிட் தென்றிரு மாலிருஞ் சோலை மலைமுதுஷ்டற்
 கிருகவின் றுள்களிற் சூழிம் தாசியி னீரைப்பதில்
 ஒகுகவி கந்திலு ஞானமும் வீடு முதவிடுமே.

காட்டி

அங்கத் தமிழ்மறை யாயிரம் பாடி யனித்துலகோர்
 நங்கட்கு வீட்டு ஞும்புரு போத்தமன் றண்வகுளாத்
 தொங்கற் பராங்குசன் ஏரினை மாலிருஞ் சோலைமலைச்
 சங்கத் தழகரங் தாதிர டாத்தத் தலைக்கொள்வனே.

நூல்

ஸ்ரீராமி உண்ணைப் பாலாழி நாதனை நின்மலைனைச்
 சீராழி யங்கைத் திருமகள் கேள்வனைத் தெய்வப்புள்ளுர்
 ஸ்ரீராழி மாயனை மாலலங் காரணைக் கொற்றவெய்யோன்
 ஸ்ரீராழித் தேர்மறைத் தானையென்ற ஞான்று முரைடு ஞுசமே! (5)

உரைமாற்ற முன்னிடன் பொறியைந்து முன்னிடத் தன்றியுண்ணும்
இரைமாற்ற வேண்டி மிதுவேயென் விண்ணப்ப மென்னப்பனே!
உரைமாற் தலாவற்ற பொன்னுடித் தாய்! வில் வெடுத்திலங்கை
வரைமாற் றலரைச்செற் றூய்! அழ கா! கு ராணிக்கமே!

(2)

மாணிக் கனகம் புரைமேனி மாலுக்கு வார்ச்சையேன்
பாணிக் கனகம் பலியொழித் தானுக்குப் பச்சைத்துழாய்
ஆணிக் கனக முடியலங் காரலுக் கண்டமெல்லாம்
பேணிக் கனகத்துக் குப்பித்த ராணவர் பித்தான்றே.

(3)

பித்தரும் பாளின்ற வெஞ்சிளைப் பேருல் கோர்
கைத்தரும் பாவி யெனுங்கடை பீயனைக் கடைக்கனியாய்!
முத்தரும் பாருா தொழுமுழ கா! யண்டி முக்குத்துழாய்;
புத்தரும் பார்முடி யாய்! அத யாரப் புரப்பவனை!

(4)

புந்த னுமெனப் பூபதி யாகிப் புசாருகமா
துரந்தர காளிக்கவன்! கலநுர வாக்கவன்? தொல்புவிக்கு
வாந்தர மாவிழுந் சோலைந்தி ஸுர்க்கென் மனத்திலூங்களே
நிரங்கர மாயவங் காரங்கங் காட்டட்டி நின்றபின்னே.

(5)

நின்றபி ராணன் கழலுமுன் னேங்குஞ்ச டீ! கிழையாப்
சென்றபி ராயவங் பேசென்ற நாற்றிரு மக்கூகொங்கை
துன்றபி ராமானைச் சுந்தரத் தேங்களைத் தோளின்மல்லைக்
கொன்றபி ராணை யடைக்கடி யாராடிங் கூடுகைக்கே.

(6)

காடுகைக் குஞ்சர மத்தடி யேற்றுக் கொடியவஞ்சம்
காடுகைக் குஞ்சர ணந்தர வேண்டி தடத்தலுந்தி
காடுகைக் குஞ்சரங் காத்தீர்! வின் வாழ்வைக்கும் வாஜக்கர
வீலைக் குஞ்சரங் கோத்தீர்! விடைவெற்பன் வித்தகரே!

(7)

[பாங்கி வெறிலிலக்கிச் சேவிலியரிக்கு அறத்தோடு நிற்றல்]
 வித்தக ரும்பர்க் கரசா னவனும் விதியுங்கங்கை
 மத்தக ரும்பர வும்மலங் காரர் மழைகொண்டகார்
 ஒத்தக ருப்பரஞ் சோதியர் னாம முரைத்தன்னைமிர்!
 இத்தக ரும்பர தெய்வமுங் கூத்தும்விட் டேத்துமினே! (அ)

ஏத்தும்!இன் பத்தியி னுவெட் டெழுத்த மினையடிக்கே
 காத்துமின்! பத்திரத் தண்ணைக் தழூம்மதி தாங்கிக்கஞ்சம்
 பூத்துமின் பத்திசெய் யும்பக்கை மாழுகில் போவழுகர்
 காத்துமின் பத்தி விருத்தியும் வைப்பர் சுருணைசெய்தே. (ஆ)

சேய்தவ ராக வருந்தியுங் தீர்த்தத் துறைபடிந்தும்
 கைதவ ராகமங் கற்றுமென் ணோ?கடற் பார்மருப்பிற்
 பெய்தவ ராகணை மாலவங் காரணைப் பேரிலர்கை
 எய்தவ! ராகவ! என்றேத்த நீங்கு மிருவினையே. (க)

[தலைவியின் ஐந்றுமையையும் தோழி தலைவலுக்குக் கூறல்]
 வினைக்கு மருந்தரிக் கும்பினி மூப்புக்கும் வீக்கின்றவே
 தனைக்கு மருந்தன்ன தாளமு கா!செய்ய தாமரையங்
 கணைக்கு மருந்தமு தே!அரு ளாய்னின்னைக் காதலித்து
 நினைக்கு மருந்ததி தன்னுயிர் வாழுக்கை நிலைபெறவே. (கக)

நிலையாமை யான வடவு முயிரு நினைவந்தம்மிற்
 தலையாமை யானங் கலக்குமுன் னேக்கங்கை வைத்தசடைத்
 தலையாமை யானனன் ருமரை யான் ழருமுங் தாளமுகன்
 அலையாமை யானவன் மாலிருஞ் சோலை யடைநெஞ்சமே! (கங)

நெஞ்ச முருக்கு முயிருகுக் குந்தோலை நீன்வினையின்
 வஞ்ச முருக்கும் பவழுகுக் கும்ஹண்டு மாயழகர்
 கஞ்ச முருக்கு மல்வாய்த் திருங்கண்பர் கஞ்சலுக்கு
 நெஞ்ச முருக்கு வையாழி யன்னவர் நாயங்களே. (கங)

நாமங்க ளாவி நழுவுங் தனையு கவின்றவரைத்
நாமங்க ளாவி மனத்துள்ளவைப் பார்தண் டலையினகில்
தூமங்க ளாவி மணாநாறு மாவிருஞ் சோலையன்பர்
சேமங்க ளாவின் கனியனை யார்பதஞ் சேருவரே. (கஷ)

சேராத காத நாகேழ் தலைமுறை சேந்தவர்க்கும்
வாராத காதம் வசைப்பினி பாவ மறிகடன்முன்
தூராத காதங்க ரேத்தானை மாவிருஞ் சோலையிற்போம்
ஆராத காத ஹிடன்பணி வீர! என் னழுகனையே. (கடு)

[பாஸ்கிவிடுதாது]

அழக்கன் றியகருங் கண்ணிக்குக் கண்ணி யளித்திலரேல்
வழக்கன்றி முன்கொண்ட வால்வலோ கேளு மறுத்துவன்டேல
குழக்கன்றின் பின்குழி அதலங் காரர்க்குக் கோடைதங்கல்லோ!
சழக்கன்றில் வாய்பினாங் தாலுய்ய லாமென்று சாற்றுமினே! (கக)

[தலையகனாது மடலார்த்தற்றுணிவைத் தோழி
சேவிலிக்கு உணர்த்தல்]

காற்றுக் கரும்பனைக் கூற்றென்னு மாசைத் தமிழ்மலயக்
காற்றுக் கரும்பனை யுங்கண் படாளவங் காற்றகண்டர்
ஏற்றுக் கரும்பனை யக்கொங்கை யாள்கொண்ட வின்னலுக்கு
மாற்றுக் கரும்பனை யல்லாது வேறு மருங்கில்லையே. (கவ)

மருங்குவங் தார்தொழு மாவிருஞ் சோலை மலையழகர்
அருங்குவங் தாரணி யென்றவின் ஒரட லாயிரவாய்
பொருங்குவங் தார்பணிப் பாயார் விதுரண் புதுமனையில்
விருங்குவங் தாரடி யார்க்கில்லை நோயுட் வெறுமையுமே. (கஷ)

[தலைமக விளமக்குச் சேவிலி இரங்கல்]

வேறுத்தவ ரைக்கஞ்ச இனச்செற்று னார்விடை வெற்பர்வெங்கண்
கறுத்தவ ரைக்கஞ்ச வென்றுவங் தார்சன காம்பாத்தைப்
போதுத்தவ ரைக்கஞ்ச சனமேனிக் காவி புஸர்த்துருகிச்
கிறுத்தவ ரைக்கஞ்சங் கூப்புமென் பேதைக்கென் செப்புவதே. (க)

சேப்போ? தனஞ்செழுங் துப்போ? செவ் வாயென்று சேவியையா
கொப்போ தனஞ்சரு கித்திரி யீர்கன ஹுதைமண்வின்
அப்போ தனமென் நமுதுசெய் தாரலங் கார்பொற்றுள்
எப்போது! அனந்த நலிர்ந்தேத்த நீங்க விருக்கின்றதே. (உ)

இருக்கங் தரத்தனை வோர்களு மோதி யிடபகிரி
நெருக்கங் தரத்தனை யேத்தனின் ரூனை நிறத்துப்பின்
உருக்கங் தரத்தனைத் துன்பொழித் தானை யுலகமுண்ட
திருக்கங் தரத்தனை யல்லாதென் ஜெனெனுருதெப்பத்தையே. (உக)

தேய்வம் பலவரை நூலும் பலவை தேர்பொழுதிற்
பொய்வம் பலவென்று தோன்றும்புல் ஸோர்க்ட்குப் போதங்லோர்
உய்வம் பலனு மவனேயென் ரேதி யுணர்வர்கள்குசே!
கொய்வம் பலர்சொரி யுஞ்சோலை மாமலைக் கொண்டலையே. (உ.உ.)

கோண்டலை யாநிற்கு மைம்புலக் கோண்மக ரங்களிர்ப்
புண்டலை யார்பிற விக்கடன் மூழ்குவ ருத்தமனைத்
தண்டலை யார்திரு மாலிருஞ் சோலைத் தனிச்சுடறைப்
புண்டலை யால்வணங் காரணங் கார்வினை போகவென்றே. (உ.உ.)

என்று தரங்கலங் தேனற்றை நான்றதொட்ட டிற்றைவரை
நின்று தரங்கிக்கின் ரேற்கருள் வாய்வெடுங் காங்கடங்கு
சென்று தரங்கக் கடறார்த் திலக்கையிற் நீயவறைக்
கொன்றத ரங்குவித் தாய்! சோலை மாமலைக் கோவலனே! (உ.உ.)

கோவலன் பார்ப்புடன் கேயன் சூத்துளிர் சோலைமலைக்
காவலன் பாற்கடற் கண்டுயின் மாலலங் காரணன்றே
பாவலன் பாற்பணி வாரணி வானவ ராகிமறை
நாவலன் பார்ப்பதி நாதனன் ஞப்பத நன்னூவரே.

(உடு)

நண்ணின ஞக முடிமே னடித்தென்னை நாசமறப்
பண்ணின ஞகமும் பாரு மளந்தன பண்டுதம்பி
மண்ணின ஞக வனம்போ யினவளர் சோலைமலைக்
கண்ணின ஞகவ் கரியான் சிவந்த கழலினையே.

(உடு)

[தலைவளைப் பிரிந்த தலைவி இரங்கல்]

கழலப் புகுங்க வலையறி யாரென் கருத்தறியார்
அழலப் புகன்றெறுதுப் பாரன்னை மாரறு காற்சுரும்பு
சுழலப் புகைந்த துழாய்மார்பர் மாவிருஞ் சோலையென்னுர்
தழலப் புகவரென் நனங்களி லேசங் தயங்களென்றே.

(உடு)

தனத்துக் கராவிய வேல்விழிக் கேக்கற்றுத் தையலரால்
தினத்துக்க ராகித் திரிவார் பலர்சிலர் செங்கயல
வனத்துக்க ராசலங் காத்தாற்குச் சோலை மலையினின்ற
கனத்துக்க ராவளை யாற்கெம்பி ராற்குள்ளங் காதலரே.

(உடு)

காதலைப் பத்தினி மேல்வைத்த நீசுக் கருஞ்சுதன்
மாதலைப் பத்தியை மண்ணிலிட்டாய்! சின்னை வாழ்த்தித்தொண்டர்
கீதலைப் பத்தியைச் செய்வோர்கள் வாழு மிடபவற்பா!
தீதலைப் பத்தியங் கித்திரி வேற்கருள் செய்தருளே.

(உடு)

அகுடரு மங்கை விடாதேத்து மன்பருக் கன்பரெல்லில்
இருடரு மங்கை யெறியாழி யாரிசைக் கிர்நாரும்
கெகுடரு மங்கைய ரும்வா ழிடப கிரியிற்கல்லா
முருடரு மங்கைய லெய்திலன் தேயலர் முத்தரன்றே.

(உடு)

முத்தரன் தேங்கின் கழலொரு காற்றை மூகிழ்க்கப்பெற்றேர்
பித்தரன் ரேங்கினக் கேபித்த ராகிற் பிரமன்கங்கை
வைத்தரன் ரேய்துயர் தீர்த்தாய்! நின் சோலை மலைமருவும்
பத்தரன் ரேபரி வாலென்னை யானும் பரமர்களே. (உச)

பரந்தா மரைத்திரு மாலிருஞ் சோலைப் பரமரைக்கால்
காந்தா மரையன்ன கார்நிறத் தாரைக் கடல்கடக்கும்
சாந்தா மரைதிரி கான்போ மிலங்கைத் தலைவன்பத்துச்
சிரந்தா மரைக்கணத் தெய்தாரை யெய்தற்குத் தேர்மனமே. (உச)

தேரா யிரவு பகலினா தேதினை தீமைகன்றை
பாரா யிரங்குலை பாவைய ராற்பண்டு மாவலிபால்
சோரா யிரங்தவ ணைத்திரு மாலிருஞ் சோலைநின்ற
பேரா யிரமுடை யாலை நெஞ் சே! என்று பேணுவையே? (உச)

[தலைவி தனது வேட்கை மீதுதியைக் கூறுதல்]

பேணிக் கவித்தவ ரைக்குடை யாய்! பெரி யோர்பதின்மர்
ஆணிக் கவித்தமிழ் மாலைகொண்டாயழ கா! கரிய
மாணிக்க வித்தக மாமலை யே! வண் டெவுக்கல்லால்
பாணிக் கவித்தடங் காதுவெங் காமப் படர்கனலே. (உச)

[பிரிவாற்றுத் தலைவி சிந்திரனை நோக்கி
இரங்கிக் கூறுதல்]

படராகு வால்குவி யக்குழி ஹுதிய பாலரையம்
அடராகு வாகனன் ரூதைக்கிட்டாரலங் கார்த்துழாய்க்
கிடராகு வார்பலர் காண? தமி யேஜை யெரிப்புதென? சீ
விடராகு வாய்க்கொண்டுடல்சுட்டுக் கான்றிட்ட வெண்டிங்களே! ()

[நிலவினால் வந்தும் தலைவியின் தளர்ச்சியைக் கண்ட
பாங்கி இரங்கல்]

திங்களப் பானின்ற செந்தீக் கொழுஞ்சிற் செழுஞ்சங்குபோ
ஹங்களப் பாவை யுருகுவ தோர்கில் ரும்பரெல்லாம்
எங்களப் பா'எனமக் காவாய்! எனவுல் சீரடியால்
அங்களப் பான்வளர்ந் தார்சோலை மாமலை யாதிபரே. (உக)

ஆதிய ராவிற் துயிலங்க கார ரழகரன்பாம்
வேதிய ராவுகி வீற்றிருப் பாரணை மீநிருக்கும்
சோதிய ராவின்பின் போந்தாரை யன்றித் தொழேஞ்சுடலைக்
காதிய ராவினும் பொனமா மதுடங் கவிக்கினுமே. (உங)

குவித்தானை மன்னற்ற நட்பாப் முடிகவித் தானையன்று
புவித்தானை வற்றப் பொழிசரத் தானைப் பொருதிலங்களை
அவித்தானை மாவிருஞ் சோலைனின் றுனை யதிகளைமுன்
தவித்தானை வா! என ஏந்தானைப் பற்றினென் றஞ்சமென்றே. (உஅ)

தஞ்சங் தனமென்று தேடிப்புல் லோர்தைய லார்க்கடைக்கண்
வஞ்சங் தனமகொள்ள வாளா விடிப்பர் மதியுடையோர்
செஞ்சங் தனப்பொழின் மாவிருஞ் சோலைத் திருக்கெடுமால்
கெஞ்சங் தனக்குவப் பாகங் காந்தபர் கேர்படினே. (உக)

நேராய வேதனை கெஞ்சிடங் தாய்! கெடுஞ் சோலைமலைக்
காராய! வேதனை முன்படைத் தாய்! நின் கழற்குத்தொண்டென்
இராய வேதனைப் புன்பிறப் போடு மவாவழியிற்
பேராய வேதனை யில்லுதைப் போரும் பிழைப்பர்களே. (ஈ)

[தலைவி தோழியர்க்கு அறத்தோடேதீற்றல்]

பிழைத்தலை யானெண்ணீப் பேசுகின் றேனிப் பிணிமற்றென்றால்
மழைத்தலை வார்கும் வீர்! தணி யாது வருணைமுன்
அழைத்தலை யங்கடைத் தாரலங் கார ரலங்கனவ்கீர்!
முழைத்தலை கின்று மலயா நிலம்வங்கு மோதுமுன்னே. (ஈ)

மோதாக வந்தனே மூட்டிலுக் கேசன் முடிந்துவிண்ணின்
மீதாக வந்தனே வில்லெடுத் தேவிடை வெற்பினின்ற
நாதா! கவந்தனைச் செற்றாய்! உளையன்றி நான்மறந்தும்
தீதாக வந்தனே செய்யேன் புறஞ்சில தேவரையே.

(சு)

தேவரை யாதன் மனிதரை யாதல் செழுங்கவிதை
நாவரை யாம னவிலுகிற் பீர! நம்மை யாளுஞ்செம்பொன்
மேவரை யானை யிருஞ்சோலை வேங்கட மேய்யமென்னு
மாவரை யானை யொருவனை யேசொல்லி வாழுமினே!

(சு)

வாழுமின் பங்கயச் சுந்தர வல்லி மனூளன் வெற்றபைச்
சூழுமின்! பங்கித்த தொல்வினை திர்ந்துய்யத் தொங்கல்சுற்றும்
தாழுமின் பஞ்சனை மேன்மட வார்த்த மாழுலைக்கே
வீழுமின் பங்கரு தித்துன்ப யோனியில் வீழ்பவரே!

(சு)

வீழும ராமர மதிதவழ் வெற்பை செஞ்சே!
தாழும ராடச் சமன்குற கானிச் சரீரமென்னும்
பாழும ராமற் பரகதி யேற்றுவர் பார்க்கில்வின்னேர்
ஊழும ராவதி யுங்ர காமந்த மாங்கர்க்கே.

(சு)

நகரமு ஞாமும் புரங்தவர் நண்ணல ரால்வனமும்
சிகரமு ஞாஞ்சு சிறுமைகண் டோமஞ்ஜனா தேவனிசைகள்
பகரமு ஞாமிம் பனிச்சோலை வெற்பினிற் பார்க்குக்கஞ்சன்
நகரமு ஞாகைத் தார்க்கறிக் தீர்கள் சரண்புகுமே!

(சு)

சுரணிய ஞகத் தனைநிறைங் தாரைத்தன் போலவைக்கும்
ஆரணிய ஞகத் தனையா னாங்க னழகனெங்கோன்
இரண்ணிய ஞக மீடந்தான் கதையன்றி யீனர்தங்கள்
முரண்ணிய ஞகத்தும் புங்குர லோரி முதுக்குரலே.

(சு)

முதலிருந் தானவத் தானிறை மேய்த்தவர் முன்விதுரன்
புதலிருந் தானவர் மாலலங் காரர் பொலங்கழலா
மதுவிருந் தாமகரைக் காளா யிரார்க்கு மதிநுட்பதூல்
எதுவிருந் தாலு மதனால் விடாவிங் கிருவினையே. (ஈ)

[தலைவி வேறுவிலக்கிச் சீவிலியர்க்கு அறத்தோடே நீற்றல்]
வினையாட்டி யேன்கொண்ட வெங்காம நோய்வெறி யாட்டினுமிக்
சிலையாட்டி னுந்தனி யாதன்னை மீ! செய்ய பூங்கமல
மகையாட்டி நாயகன் மாலிருஞ் சோலை மலைச்சிலம்பாற்
தெனையாட்டி வாருஞ்சொன் னேனந்த நோயு மெனக்கில்லையே. ()

[வாஸ்டு விடுதூது]

எனக்கா வியங்கு முடலிங்கு மாகி யிருப்பதைச்சுங்
தனக்கா வியங்குங் தமரவண் ஹர்! சொல்லுங் தத்துவநூல்
சனக்கா வியங்கவி வல்லோர் புசழலங் காரஹுக்கு
வனக்கா வியங்கண்ணி மாமல ராண்மண வாளனுக்கே. (உ)

மணவாள ராவி நிகர்திரு மாதுக்கு மாலழகர்
பணவாள ராவி ற்கண் பள்ளிகொன் வார்திருப் பாதமெண்ணக்
குணவாள ராவிரின் நேயுயிர் காள்! உம்மைக் கூற்றுவனுர்
நினவாள ராவி யறுக்குமப் போது நினைப்பரிதே. (ஊ)

நினைப்பரி யாய்! எளி யாய்! உம்பர் யார்க்குதின் ஏண்பருக்குங்
வினைப்பரி யானவன் வாய்பிளங் தாய்! வியன் சோலைமலை
தனைப்பரி யாங்கிற தாளழ கா! முற் சனநத்துன்னும்
உனைப்பரி யாமலன் ரேபரித் தேனிவ் வடலத்தையே. (ஊ)

உடலம் புயங்கத் துரி? பால் விடுமன் றுவணப்புள்ளின்
அடலம் புயமிசை நீவரல் வேண்டுமை யானனற்கு
மடலம் புயற்கும் வரந்தருஞ் சோலை மலைக்கரடே!
கடலம் புயர்வரை யாலடைத் தாய்! என்னைக் காப்பதற்கே. (ஊ)

கூப்பவ னந்த மலரோனை யுங்கறைறக் கண்டனையும்
ழூப்பவ னந்தம் போக்கவைப் பான்புனல் பார்விசும்பு
தீப்பவ னந்தருங் தெய்வசி காமனி சேவடியை
நாப்பவ னந்தப் புகழ்வார்க் கொப்பில்லை வககண்டத்தே. (கு)

கண்டா கனன்கண்ண னல்லாற் கதியின்மை கண்டடைந்த
துண்டா கனம்பவொட்டாதுங்க ஞாழ்வினை யுண்மையறிந்
தண்டா கனவண்ண னே! அரு ளாயென் றழகனுக்கே
தொண்டாக னன்னென்றுசி னலுரைப் பீர்ப்பிறர் தொண்டாகனே. (

தோண்டுப டார்திரு மாலிருஞ் சோலையிற் சோதிக்கன்பு
கொண்டுப டாமல ரிட்டிறைஞ்சு சார்மடக் கோதையரைச்
கண்டுப டாழுலை தோயனு ராகங் கருதியிரா
உண்டுப டாநிற்கும் போதுநை வாரெங்கு னுய்வதுவே. (கு)

உய்வங் தொழும்புசெய் தென்றிருப் போறையுய் யாமீலவர்
பெய்வங் தொழுவினைக் கேடெயன்ப ராந்பெருங் தேங்கிக்கரம்
தைவங் தொழுகு மலையலங் கார! சதுழுகத்துத்
தெய்வங் தொழுக்கெய்வ மே! என்கொ லேர? உன் நிருவளமே. ()

திருவினை யாடுதின் டோட்செங்கண் மால்பல தேவருடன்
மருவினை யான்றிரு மாலிருஞ் சோலை மலையெனவோர்
உருவினை யாமற் பிறப்பார் பலர்புக டோதிச்சிலர்
கருவினை யாங்க வித்தாவர் முத்தியிற் காமமற்றே. (கு)

ாமத் தனைப்பொய் யழுக்காறு கோபங் களவுகொலை
யாமத் தனையு முடையேயை யானுங்கொல்? ஆன்பொருப்பாம்
நாமத் தனைவரும் போற்றநின் றுன்பண்டு தாமரையோன்
ழுமத் தனைத்தெய்த நோய்துடைத் தானாழப் போதுகனே. (கு)

போதகத் தாலும் வேண் போதகத் தாலும் புராந்தகனும்
தீகத் தானது நீர்தருங் காலைத் திருவஹரசேர்
பீதகத் தாய்! அழகு கா! அரு னாயென்பர் பின்னையென்ன
பாதகத் தான்மறந் தோதனி நாயகம் பாவிப்பரே.

(கா)

பாவிக் கமல விரிவஞ்சுற் கிறையவர் பத்தர்தங்கள்
ஆவிக் கமலத்து வீற்றிருப் பாரளிப் பாடல்கொண்ட
வாவிக் கமல மண்ணாறஞ் சோலை மலையைக்கண்ணால்
சேவிக் கமல மறுமன மே! எழு செல்லுதற்கே.

(கக)

சேல்லுக் குவளை குழனுட்ட மென்று தெரிவையர்பால்
பல்லுக் குவளை முதுகாங் தனையும்புன் பாட்டுரைப்பீர்!
அல்லுக் குவளை யழும்பாண்டி நாட்டை யடைந்துதங்கள்
சொல்லுக் குவளையுண் டார்க்கலங் காரர்க்குச் சூடுமீனே!

(கங)

[மேகவிடுதூது]

தூட்டோ திமஞ்சென்று சொல்லாதென் காதலைத் தும்பியிலைப்
பாட்டோதி மங்கைய ரும்பனி யார்பண்டு கன்மழுக்காக்
கோட்டோ திமமெழுத் தார்சோலை மாமலைக் கோவலனுர்
மாட்டோ திமஞ்சனங் காள்! உரைப் பீர்! மறு வாசகமே.

(கங)

வாசம் பரந்த துழாயுமென் பாடலு மாலையொளி
வீசம் பரம்பசம் பொன்றுமென் வேட்கையும் வீற்றிருக்கும்
தேசம் பரம பதமுமென் சிங்னதபுந் தீவளியா
காசம் பரவையன் கண்ணெட மாலலங் காரனுக்கே.

(கச)

அலங்காரன் சுந்தரத் தோள் னழக னணிமுடியில்
இலங்கார னேறு திருவடை யானெட் டெழுத்தங்கற்றுர்
கலங்கா ரனங்கன் கணையாலெச் செல்வழுங் காதலியார்.
மலங்கா ரருந்துயர் மேவினு மாகுவர் வானவரே

(கட)

வானவ தாரணி சுந்தரத் தோளன்முன் மாவலியைத்
தானவ! தாரணி தா! என்ற மாயன் றாதலத்து
மீனவ தார முதலா னாவைவினை யின்றியிச்சை
யானவ தாரறி வாசவ ரேமுத்த ராமவரே.

(குக)

[பிரிவாற்றுது வருந்துந் தலைவி யைக் குறித்துச்
சேவிலி இடங்கல்]

ஆமவ வைப்பனித் தாள்வா ரழக ரப்புமையாள்
வாமவ வைப்பனி யான்பனி பாதத்தை வாழ்த்துங்கொங்கை
எமவ வைப்பனி புலுஞ்சங் தெந்திழை யானுரைத்தால்
வேமவ வைப்பனி யாசை யெலுமெங்கண் மேல்வியலே.

(குள)

[பிரிவாற்றுது வருந்துந் தலைவி நிலைகண்டு
தோழி இடங்கல்]

மேல்விய லைப்பரி யக்களை யாரும் வெதுத்துவகை
சொல்லிய லைப்பரி யங்கவெட்ட டாக்டர் மாமலையூப்
புல்லிய லைப்பரி யங்கத்தி லேறும் புயல்பதின்மர்
ஈல்லிய லைப்பரி யங்கழற் றும நயந்தபின்னை.

(குஹ)

பீண்ணிறப் பும்பிறப் புங்கை மூப்புப் ப்ளையியுனை
மூன்னிறப் பும்பிரித் தானிருந் தானவர் மூசிலங்கை
மன்னிறப் புங்கக் கணைதொட்ட சோலை மீலையழகன்
பொன்னிறப் புண்டரி கந்திருக் தாளன்றிப் போற்றிலமே.

()

[பிரிவாற்றுத் தலைவி, சேவிலி யைக் குறித்து இடங்கல்]
போற்றிய காம! என் ஞார்சோலை மாமலை போதவிடார்
மாற்றிய ராவுவப் பகலாக் சிலார்க்கண்டி மூய்குழன்மேல்
ஏற்றி யிராசத மாகவை யாரோக் கிட்டரையெல்லா
மாற்றிய ராவனை மாரென்னை! வாய்வங் பாக்கின்றதே.

(குஸ)

அனப்பது மங்கையில் னிரேற் பதுந்தந் தளிப்பதும்பின்
பிளப்பது மங்கையில் வெண்கோட்டிற் கொள்வதும் பேருணவாக்
கிளப்பது மங்கை யென்றேதான் புணர்வதுந் கேட்கில்வையும்
வளப்பது மங்கையஞ் சேர்சோலை மாமலை மாதவரே. (எக)

ஈதவ ராதும்ப ராலறி யார்மது ரைப்பிறத
யாதவ ரால்லை மேற்றுயின் ஸுரிருங் தாட்சூனையில்
போதவ ராதுகன் மாலிருஞ் சோலையிற் போம்பிறவித்
தீதவ ராலன்றி யெத்தீவ ராதுங் தெறலரிதே. (எக)

அரியவ ரங்க தயன்ஞூத லோர்க்கருள் செய்தவரைப்
பெரியவ ரங்கமில் வாழ்வின ராக்கித்தும் பேரருளால்
கரியவ ரங்கணர் கைதொழு மாலலங் கார்வவயத்
தூரியவ ரங்தரங் கத்துயர் தீர்க்க வுலாவுவசீர. (எக)

உலகுதிக் கும்படி சிந்தித்துத் தங்கில் வலகிலுறு
உலகுதிக் கும்படி நின்றபி ரானிட னானிலமும்
இலகுதிக் கும்பிசும் புக்கொழு வோக்கி மிறங்வருடை
பலகுதிக் குந்தொழுங் தேன்பாயுஞ் சோலைப் பருப்பதமே. (எக)

பருப்பதங் தாமன்னி சிற்பது பாற்கடல் பன்னிகொள்வ
கிருப்பதங் தாமம்பண டிப்போதெ லாமினா ஞாயிறன்ன
உருப்பதங் தாமதர்க் கீயாம லன்பர்க் குதவழகர்
திருப்பதங் தாமரை போல்வா ருகப்பதென் சிந்தனையே. (எக)

சிந்திக் கலாரங் கொழுக்குஞ் திருச்சிலம் பாற்றழகும்
பந்திக் கலாப மயிலாடிஞ் சாரலும் பங்கயனே
டந்திக் கலாமதி யாற்கரி யாருஷை யான்பொருப்பும்
வந்திக் கலாமெனிற் சந்திக்க லாமுயர் வலகுஞ்சமே. (எக)

வைதா வையுமுன் மலைந்தா வையுமலர்த் தாளில்வைத்தாய்
மொய்தாரை யத்தனைத் திங்கிஷைத் தேனையு மூதுலகிற்
பெய்தாரை வாளிற் புரப்பா னிடபப் பெருங்கிரியாய்!
கொய்தாரை வேய்ந்த திருவடிக் கீழ்த்தொண்டு கொண்டருளே. ()

கோண்ட மருந்துங் கடைவாய் வழியுகக் கோழுவர்து
கண்ட மருந்துய ராம்போ துன்பாதங் கருதறியேன்
வண்ட மருந்துள் வோனே! தெண் சோலை மலைக்கரசே!
அண்ட மருந்தும் பிரானே! இன் நேயுன் னடைக்கலமே. (எ.ஏ.)

அடைக்கலங் தானை யிரந்தாள் புகல வவள்பொருட்டாற்
படைக்கலங் தானைத் தருமன் கெடாமல்வெம் பாரதப்போ
ரிடைக்கலங் தானை யலங்கார இனச்சை ஜென்றாடார்தேன்
முடைக்கலங் தானையு மப்போ தயர்ப்பினு முத்தியுண்டே. (எ.க.)

உண்டிறக் கும்புவ னங்களோ மீன வழிமுந்திலையேல்
பண்டிறக் கும்பது மத்தோன் புரந்தான் வைந்தழுல்போல்
கண்டிறக் குஞ்சங் கரன்முத லோர்க்கைக் கண்டவரார?
திண்டிறக் குஞ்சங்கு சேர்சோலை மாமலைச் சீதரனே! (அ.ஒ.)

[பிரிவாற்றுது வநூந்துந் தலைவியின் நிலைமையைக் குறித்துத்
தோழி இரங்கல்]

சீரரி தாழ்பொழின் மாவிருஞ் சோலையிற் செல்வர்செங்கண்
போரரி தாள்புனை தாரரி தாகிற்றன் டுந்துளவின்
தாரரி தாவுங் தழையரி தாகிற் நலைதொடுத்த
நாரரி தாகிற் பிழைப்பரி தாமெங்க னான்னுதற்கே. (அ.க.)

நன்னுத லைப்பணி பூண்மார்பில் வைத்து விண் னைட்டிருப்பார்
யின்னுத லைப்பணி மேற்றுயில் வார்விடை வெற்பினிற்பார்
மன்னு தலைப்பணி யன்பகரை வைக்கு மலரதிக்கீழ்த்
துன்னு தலைப்பணி செய்வதெஞ் னான்று? என் ரூயர்தொலைந்தே,

பேராலைத்தானே பொதும் பேராலையானை யன்னைசொல் லாங்மநுடம்
கலைத்தானே குரங்க் கலையானை யாம்சிசி கலைத்தொட்டிலோ
பேராலைத்தானைப் பாலி அலையானை வாணன்கை யற்றுவிட
· ஆவந்தாலை பேராலை மலையானை வாழ்த்தென் மட்செஞ்சுமே! ()

[நடவடிகாரி தோழியற்கு அறத்தேடுகிறல்]

பேராலைப் பாற்ற மூடியாது வேளைய்து கீளிரவுக்
தட்டுவெம் பாற்றுவது முத்தஞ்ச மாஞ்சிசாரி கண்மழுவை
பட்டுவெம் பாற்றுவிக் காரால் கார ரத்திளாக்கும்
பதூசியம் பாற்றுவு மக்கிடத் திருப்பிர் தேற்றுத்துக்கீ.

(அ)

தேஷுமிகூர் தாட்டுவன் தேற்றுவன் போற்றிரு வெட்டிடமுத்தால்
ஏதுவித காலைன் மயாகவெமல் லாமண்ணும் விண்ணுமுடியப்
போற்றுவித தாரப் புலவர் காராஞ்சியான் மேருவைப்போல்
போற்றுவித காரணி யுஞ்சுக் கரக்குநுத்தாளன்னனவே. (அ)

ஏன் எனில் காலைமலி தோயசோலை மாமலை யச்சதனைத்
தலையை காலை கீனத்தெய்வ நாற்னைத் தாள்ளைவான்
என்ன ஒப்பு காலைப்பக்க பாலைவ ரோடின் கானமுடற்
புல்லையை காலைண்ணி ஞும்மன சீமிடு காமைன்தே! ()

புலையிய லேசிமிரங் தற்பரைப் போற்றிப் பொதுமக்கிளாக்
துல்லையிய லேகுமிய லேகோடி யேபுன்றுங் கூரவிழியாம்
பல்கையில் லேயென்றும் பாடாமற் பாவேன்ன! பாவலர்கள்!
நல்லையில் லேய்முத்த மார்சோலை மாமலை உம்பனையே. (அ)

நம்பினின் தேனுன் சரஞா விந்தத்தை உன்னெஞ்சென்னும்
செம்பினின் தேபொறித் தேனுனக் காலைன்று தெய்வக்குழாம்
பம்பினின் தேசேநிக் கும்பதங் காணா பதறுகின்தேன்
கொம்பினின் தேன்சோரி யுஞ்சோலை மாமலைக் கொற்றவனே! ()

கோற்ற விராவணன் பொன்முடி விழுக் கொடுங்கண்டுஞ்சல்
உற்ற விராவணன் மாளவெய் தோன்னுண் பாதனக்குச்
சொற்ற விராவணன் மாலிருஞ் சோலை தொழுதுவிளை
முற்ற விராவண னற்றமிழ் மாலை மோழிந்தனனே. (கு)

மோழித்தத்தை கொஞ்ச மலையலங் காரன்முன் ஹுற்றவரை
அழித்தத்தை மைந்தர்க் காசளித் தோனடி ராட்டோடர்மீதன்
னுழித்தத்தைச் செய்தனநிப் போகா விளையை யொருகோடியிற்
கழித்தத்தை யென்கொல்லு கேன்றனக் காட்பட்ட காலத்திலே. (கு)

கால மலைக்கும் புவனங்க ஶோக்கரக் தாய்பிற நூராம்
கால மலைக்கும்ருமைத் தாய்முகி காகிகய லத்துப்பாஷார்
கால மலைக்கும் புவிக் துமன் பா!உயிர் காயம்வுக்கு
கால மலைக்குங் கஞ்சகுற்றமுகக் காய்க்குன்னைக் காத்தருடே. (கு)

அருளக் கொடியிடைப் பூமாது நீயும்பாக் தாளிழுமாம்
இருளக் கொடிய நமஸ்வரங்க் காலது க்குழிழுமாம்
கருளக் கொடியமுகி கா!அலங் காரவன் கஞ்சவினார்த்த
துருளக் கொடிய வுதைத்தடயி! எனதுமிருங்குமிசர. (கு)

[பிரிவாஸ்றத தலைவி தனது நிலைமையைக் கூறுதல்]
உயிர்க்கும் படிக்குமுன் குவிரம் பேரிரண் ஹூற்றதன் மீனமார்
செயிர்க்கும் படிக்குநின் நேற்றென்செய் கேங்கேழுமுங் தேவர்க்குமும்
அயிர்க்கும் படிக்குற ளாமுடி கா!அலங் கார!கூய்க்கும்
தயிர்க்கும் படிக்குஞ்செய் வாப்பலங்க தாய்ந்தன் கூத் தாள்பணிந்தே.

பணிபதி வாடநின் றுடின நூற்றுவர் பாற்சென்றன
பணிபதி குலு புவனமுங் தாயின பாப்பதின்மர்
பணிபதி யெங்கு முவந்தன பங்கயப் பாவையுடன்
பணிபதி மார்ப னலங்காரன் பொற்றிருப் பாதங்களே. (கு)

பாதக ரத்தனை பேருங் கணகனும் பண்ணகத்தா
வேலதக ரத்தனை யற்கரு னாளியை யெட்டெழுத்துள்
ஒதக ரத்தனைச் சுந்தரத் தோனுடை யானைவ
நீதக ரத்தனைச் சேர்ந்தார்க்குத் தேவரு சேரல்லவே. (கு)

அல்லவங் காஸரயுஞ் சேர்வி க்கு கைம்புல வாசையென்றும்
பல்ளைக் காங்கந்து கோழூன்றி யும்பற்ற றுதகண்டாய்
மல்லவங் காரினை யார்மரு உர்ந்து வணங்குவெங்குசே !
தொல்லவங் காரைனைத் தென்றிரு மாலிருஞ் சோலைவிலே. (கச)

[மிரிவைற்றுத் தலைவி நிலையைக் குறித்துப்
பாங்கி சிறைகள்]

சே ஸம எமையில் சேர்த்திரு மாலிருஞ் சோலைவின்றுன்
வேலையில் வேடநவிகாண் டான்டுப மேவப்பெருஞ்
சேலையி வாகையில் வங்குகள் ஞானவன் தெய்வத்துழாப்
மாலையி வாகையின் மாலையுற் ஞானந்தி மாலையிலே. (கங)

[மிரிவைற்றுத் தாந்திரு நூதி நிலையைத் தலைவனுக்குதுப்
பாங்கி காற்றி]

மாலைக் கரும்பு சிறுகாறு கைக்க வருக்குமெங்கள்
ஆலைக் கரும்புதன் ஞாகையெல் லாந்தெசால்லி லாமிரங்கோடு
டோலைக் கரும்புன் டொடமூட மாமதி ழர்க்குமிவிக்
சோலைக் கரும்புய வேயரு னாவினையே. (கங)

துளவிலை யார்பொன் அடிமுடி குட்டித்தொண் டாக்கியென்னை
வளவிலை யாக்கெய்யட நீஙை விடீடன்மங் கலகுணக்கள்
அளவிலை யா! அலங் கார! சமயிக னாய்ந்தவண்ணம்
உளவிலை யாயுரு வாயுரு வாய வொருமுதலே! (கக)

ஒலுபா வயச் சொருபான் முனிவ ருடனீருங்காதன்
இருபர் வையுங்கோ வெப்பதென் பேர்தூப் பக்கி ராகும்
பொருபாற் கடற்று வத்சிக்குப் பொறுத்த மெத்து
மிருபாலை மேத்து போற்றுக்கிணங் நிலைமேலே

— — —

அவ்வு... ருக்குப் பையுச் சுவர்த்த சுப்புக்கு,
கலைய் பெறுவத ஏக்காட்ட வார்ஷத்துச் சுருக்கான்புள்ளுவு
நடந்தாத சோந்தே வைய யாத்து வையுப்பத்து காப்பத்து வை
விலங்காத வீர்த்தி மனவான தாசல் வீரார்வை வை

அ ய க ட ம க ? ப,

குறை வ

உலகாநத பண்டிதர் இயற்றிய

ஜாதி பேத விளக்கம்

புதிய பதிப்பு: விலை அடி 4

இந்நாலில் அடங்கிய ஜாதிகளின் பேயர்

1. சபாநாதர் வணக்கம், 2. அவை யடக்கம், 3. ஆக்ஷியோன் பேயர், 4. பதிகம், 5. நூற்பயன், 6. ஜாதித் தொகை, 7. சை பேதம், 8. சைவர் தொழில், 9. ஆதி சைவர், 10. மஹா சைவர், 11. ஜாதித் தோற்றம், 12. அந்தனர், 13. அரசர், 14. வணிகர், 15. வேளாளர், 16. அனுலோமாதியர், 17. அலகர், 18. சூதர், 19. தூதர், 20. குண்டக கோளகர், 21. ஷையர் தொழில், 22. தெலுங்கப் பிராமணர், 23. காணியாளர், 24. அபிடேகர், 25. போசர், 26. சாமந்தர், 27. பூனூற் கணக்கர், 28. மல்லர், 29. பண்டிதர், 30. கைக்கோளர், 31. குயவர், 32. மருத்துவர், 33. கோழுட்டி, 34. பொன்வாணிபர் 35. கவறைகள், 36. ஒச்சர், 37. கொந்தக வேளாளர், 38. சவன வேளாளர், 39. மாவுத்தர், 40. சேனைக் கடையார், 41. பரிக்குலத்தர், 42. சருதிமான், 43. பாய்வாணிகர், 44. சாலியர், 45. யாழ்ப்பரனர், 46. தீக்கூக்கு உரியவர், 47. சிற்பர், 48. சாணியேர், 49. மீன் பள்ளியர், 50. பட்டணவர், 51. சேடர், 52. இடையர், 53. ஊசிச் சிற்பியர், 54. செக்கு வாணியர், 55. காவற் பள்ளியர், 56. சரங்கேள்வர், 57. தட்டார், கொல்லர், கன்னர், தச்சர், 58. சாங்குர், 59. களாயர், 60. மரவர், 61. மூராலைக்காரர், 62. முச்சியர், 63. உறைகாரர், 64. அம்பட்டர், 65. கூத்தாடியர், 66. கரையர், 67. மாகுலவர், 68. வலையர், 69. வேடுவர், 70. செப்புக் கன்னர், 71. குன்றுவர், 72. சவணர், 73. நிலைத் தறியார், 74. சாணிக்கர், 75. பரவர், 76. கடையர், 77. அநுலோமர்க்குத் துடக்கறக்கிற வர், 78. அநுலோமர்க்கு வெளுக்கிறவர், 79. பிரதிலோமர்க்கு வெளுக்கிறவர், 80. கீல வண்ணர், 81. அரிப்பர், 82. இருளர், 83. கணியர், 84. ஓட்டர், 85. கடினகப் புலவர், 86. மாறையர், 87. இளமைகள், 88. சக்கிலியர், 89. தேட்டியர், 90. ஏஞ்சாரி கள், 91. சோனகர், 92 பாங்கர், 93. சுருவர், 94. ஜாதி உயர்களி, 95. ஜாதித் தழுஷ்சி.

பிப்பன் புஸ்தகாலை, 87, தம்புசேட்டி வீதி, சென்னை

பிரபோத சந்திரோதய வசனம் என்னும் மெய்ஞ்ஞங்கள் விளக்கம்: விலை நூபா 1-4-0

பிரபுவினிங்கலீல வசனம்: கவிச் சக்ரவர்த்தியாகிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிக ஸியற்றிய அரிய நூலின் தழுவ வசனம்: விலை நூபா 1

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்நூத வசனம்: 82 பக்தர்களின் திவவிய சரித்திரம்: விலை ரூபா 3

வேதப்போரூஸ் விளக்கம்: ரூக், யஜார், சாம, அதர்வணம் ஆகிய நான்கு வேதங்களிலுள்ள முககிய விஷயங்கள் அடங்கியது: விலை அனு12. வேதப்போரூஸ் சார சங்கிரகம்: அனு 4

ஸ்ரீ பகவத்க்ஷேத வசனம்: ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ச்சன னுக்கு உபதேசித்த திவய கிணதயின் தமிழ் வசனம்: ரூபா 1-8-0

நைவ சமய விளக்க வீதிவிடையும், சைவசமய ஆசௌர வினா விடையும்: விலை அனு 8

வீரசைவ விறுவிடை: இதில் வீரசைவமதத்தின் சமயாசார இலக்கணங்கள் யாவும் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன: அனு 5

அரிசிசந்திர புராண வசனம்: அரிசிசந்திர புராண மூலத்தை அதசரித்துத தமிழில் நூதனமாக வசனப்படுத்தப்பட்ட அரிய நூல்; இனிய நடையில் கைத விரிவாக அமைந்தது: விலை ரூபா 1-8-0

அநுஞாசல புராண வசனம்: அடியார்களின் பாவத்தைப் போக கும திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ அநுஞாசலேசவரரின்மீது பாடப்பட்டுள்ள ஷீ புராணத்தின் கருத்தை எல்லோரும் எளிதில் அறிக்குணருமாறு, இனிய நடையில் வசன ரூபமாக இயற்றப்பெற்றது: விலை ரூபா 1

தீவிய தேச யாத்திரையீக் சரித்ரம்: (வட தேசங்கள்) ரூபா 2

தகூஷன் இந்த்யா சரித்திரம்: ஷீ 2-ம் பாகம் (தென் தேசங்கள்) விலை ரூபா 5